

boekje: Het Fenomeen Kameel

De tentoonstelling is al afgebroken, de bruiklenen zijn weer terug naar de eigenaars, maar het boekje *Het Fenomeen Kameel* is er nog steeds en is op weg een collectorsitem voor de ware bibliofiel te worden. In het 'kamelenboekje' geven vertegenwoordigers van acht Rotterdamse museale instellingen hun visie op de kameel. De lezer van het boekje leert de kameel kennen als onderwerp van prentkunst, op 17e eeuwse tegels, als scheepskameel, als evolutionair fenomeen, als inspiratiebron voor architectuur, als onderwerp van poëzie en als vervoermiddel. De auteurs Manfred Sellink, Kees Plaisier, Jelle Reumer, Nora Schadee, Jaap ter Linden, Henk Slechte, Ruud Brouwers en Fred Ros komen zo tot een verrassende kijk op het fenomeen kameel. De feestbundel *Het Fenomeen Kameel* is een uitgave van het Natuurmuseum onder redactie van Jelle Reumer, en is verschenen in een gelimiteerde oplage van 500 exemplaren (72 pagina's, geïllustreerd, ISBN 90-73424-07-0) en is voor f 19,50 te koop in de museumwinkel. Bestellen per giro kan ook: stort f 24,50 (incl. porto en verpakkingskosten) op giro 511071 o.v.v. 'kameel'. Het boekje wordt u dan per omgaande toegestuurd.

Financiële kip

Iemand heeft eens geschreven dat de kip het middel is waarvan het ei zich bedient om te zorgen dat er weer eieren komen. Het lijkt een opsekopse redenering, waarbij het ei het feitelijke organisme is, en de kip een - weliswaar ingewikkeld - soort voortplantingsstadium. Iets dergelijks schoot me te binnen, toen ik de financiën van het museum probeerde te ontwarren. Wij krijgen overheidssubsidie. Stel - voor het gemak - dat bedrag op 5 ton. Daarvan gaat 3 ton op aan salarislasten. De medewerkers krijgen dat niet, want er gaan eerst werkgevers- en werknemerspremies af, bij elkaar 1 ton, terug richting overheid. Voor de mensen is er 2 ton. Daar worden de salarissen van betaald, en ieder voor zich betaalt inkomstenbelasting: 50%, dus ook 1 ton, terug richting overheid. Van de overblijvende besteedbare 1 ton houden de medewerkers hun huishoudens draaiende. Ze betalen onroerend goedbelasting, hondebelasting, wegenbelasting, rioolrechten, benzine- en alcoholaccijns, en vooral ook BTW over de hoodschappen. Bij elkaar vast wel 0,5 ton, terug richting overheid. De rest, ook 0,5 ton, is brood en genoeg. Het museum houdt - buiten de salarislasten - 2 ton over. Daarvan worden betaald: de gemeentelijke administratiemedewerkers, het gemeentelijk energiebedrijf, de onroerend goedbelasting voor het museumgebouw, de rechten voor het lozen van afvalwater, de gebouwhuur aan het gemeentelijk vastgoedbedrijf, en ook in het museum betalen we 17,5% BTW over de aangekochte spullen, van potloden tot vitrines. Een schatting van het totaal? 1,5 ton, terug richting overheid. De rest, 0,5 ton, is lezing en genoeg. Wat heeft dit alles nu met de kip-ei relatie te maken? Dit: je zou kunnen zeggen dat een museum het middel is waarvan overheidsgelden zich bedienen om te zorgen dat er weer overheidsgelden komen. Dat neemt niet weg dat u best wel kunt genieten van een mooie tentoonstelling in een museum. Net zoals u kunt genieten van een lekkere gebraden kip.

Jelle W.F. Reumer

in de volgende Straatgras:

- aanwinsten
- opwindig over een beverrat
- de collectiebeheerders: Guus Gulden
- Jan Lucas over krabben

